

Climate Smart Agriculture: Smart Farming Practices

การเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ: แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรอัจฉริยะ

การผลิตพืชเป็นสิ่งสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารโลก ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนยากจน ในทศวรรษต่อมา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะเป็นสาเหตุหลักของการขาดแคลนน้ำและอาหาร และเพิ่มความเสี่ยงต่อสุขภาพและชีวิตของประชากรหลายพันล้านคนในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากมีทรัพยากรทางสังคม เทคโนโลยี และการเงิน น้อยลงสำหรับการปรับตัวต่อสถานะที่เปลี่ยนแปลง ประเทศกำลังพัฒนาจึงมีความเสี่ยงต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากที่สุด (UNFCCC, 2007)

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) กำหนดให้เกษตรกรรมอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate-Smart Agriculture) คือ เกษตรกรรมที่เพิ่มผลผลิตอย่างยั่งยืน เพิ่มความยืดหยุ่นของการดำรงชีวิตและระบบนิเวศ ลดและ/หรือกำจัดก๊าซเรือนกระจก (GHG) และส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาของชาติ การผลิตเกษตรกรรมอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศมีส่วนช่วยในการรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยการจัดการกับด้านต่างๆ ของผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันผ่านการปรับตัวและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภาคเกษตรกรรมไม่เพียงแต่เป็นหนึ่งในภาคที่เปราะบางที่สุดต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเท่านั้น แต่ยังเป็นสาเหตุโดยตรงของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกถึงร้อยละ 14 อีกด้วย นอกจากนี้ ภาคเกษตรกรรมยังเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของการตัดไม้ทำลายป่าและการเสื่อมโทรมของดิน ซึ่งคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอีก 17 เพอร์เซ็นต์ ภาคเกษตรกรรมสามารถเป็นส่วนสำคัญของการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยใช้ประโยชน์จากการทำงานร่วมกันระหว่างกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาระบบอาหารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและปรับปรุงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

เกษตรกรรมอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศนั้นมีรากฐานมาจากวัตถุประสงค์ด้านการเกษตรที่ยั่งยืนและการพัฒนาชนบท ซึ่งหากบรรลุเป้าหมายแล้ว จะมีส่วนช่วยในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ในการลดความหิวโหยและการปรับปรุงการจัดการสิ่งแวดล้อม เกษตรกรรมที่เพิ่มผลผลิตและมีความยืดหยุ่นมากขึ้นนั้นสร้างขึ้นจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ดี รวมถึงที่ดิน น้ำ ดิน และความหลากหลายทางชีวภาพ การเกษตรแบบอนุรักษ์ การปลูกพืชร่วมกับไม้ยืนต้น การปรับปรุงการจัดการปุ๋ยสัตว์และน้ำ การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน และแนวทางระบบนิเวศสำหรับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สามารถมีส่วนร่วมที่สำคัญในด้านนี้ ความรู้และแนวปฏิบัติของเราควรมีรากฐานที่มั่นคงในวัฒนธรรมและมรดกอันอุดมสมบูรณ์ของประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้พวกเขาสามารถเติบโตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบผ่านการปฏิบัติเกษตรกรรมอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศอย่างมีสติต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของมัน

ศูนย์ความเป็นเลิศด้านนิเวศวิทยาพยากรณ์และการจัดการ สำนักวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านเซนเซอร์เทคโนโลยี และ ไอโอทีมากกว่า 10 ปี เราเชี่ยวชาญในการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับการเกษตรกรรมอัจฉริยะ นำมาใช้ในการเกษตร การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการนี้ออกแบบเพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการฝึกอบรมด้านการเกษตรให้ตอบสนองต่อความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาอย่างยั่งยืน (2) สร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมและปฏิบัติการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศเพื่อการปรับตัวและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ศูนย์ความเป็นเลิศด้านนิเวศวิทยาพยากรณ์และการจัดการ สำนักวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ: แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรอัจฉริยะ โดยได้รับทุนสนับสนุนจากกองความร่วมมือระหว่างประเทศ ในระหว่างวันที่ 29 เมษายน – 17 พฤษภาคม 2567 มีผู้เข้าร่วม 19 คน จาก 19 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอาเซอร์ไบจาน ภูฏาน จีน พิจิ อินโดนีเซีย ลาว มองโกเลีย เนปาล ไนเจอร์ ไนจีเรีย เซอร์เบีย ยูกันดา เคนยา เอธิโอเปีย เวียดนาม แคมเบีย ซิมบับเว ปานามา และกาตาร์ แบบออนไลน์ ในระหว่างการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้เข้าร่วมได้มีการเขียนข้อเสนอเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมอบรมมาพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ: แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรอัจฉริยะในประเทศของตนเอง โครงการนี้ ตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) หลักข้อ 17.2.3 ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลระดับนานาชาติสำหรับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) เราได้มีการจัดอบรมให้กับผู้เข้าร่วมนานาชาติ 19 ประเทศ สร้างความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ: แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรอัจฉริยะซึ่งสอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายรองที่ 17.4.3 การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในชุมชนที่กว้างขึ้น ที่รณรงค์การทำการเกษตรเพื่อลดความเสี่ยงด้านภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ผลกระทบ การควบคุม การปรับตัว เพื่อลดผลกระทบ